

Prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, judecător V. Sîrbu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători A. Panov, M. Anton, L. Popova

## ÎNCHEIERE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

### Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Felidrina”, prin intermediul avocatului Natalia Ctitor, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, prin care a fost admis apelul SRL „Brokervam Service” și casată parțial hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 19 decembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Brokervam Service” către SRL „Felidrina” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată,

#### c o n s t a t ă:

La 03.11.2016, SRL „Brokervam Service”, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „ Felidrina”, prin care a solicitat: - încasarea datoriei în mărime de 540 lei, a penalității în mărime de 3798,90 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 31,24 lei, a cheltuielilor de judecată ce țin de achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii în mărime de 270 lei și a cheltuielilor de acordare a asistenței juridice în mărime de 3500 lei.

În motivarea acțiunii, societatea-reclamantă a indicat că, potrivit capitolului 2 al contractului nr. 93/3 din 01.02.2016, a acordat societății-pârâte servicii legate de operațiunile vamale privind declararea mărfurilor, prestarea serviciilor în domeniul vămuirii, iar ultima s-a obligat să achite serviciile vamale acordate și taxele plătite de către SRL „Brokervam Service”.

Prestarea serviciilor este confirmată prin actul de verificare, semnat de către SRL „Brokervam Service”, la 03.10.2016, prin care se confirmă datoria de 540 lei cu soldul la 03.10.2016.

Ca urmare a serviciilor acordate, din partea SRL „ Felidrina” pretenții privind calitatea serviciului prestat nu au parvenit, iar deoarece aceasta la scadența din 03.10.2016 nu și-a îndeplinit responsabilitățile contractuale, urmează începând cu

25.05.2016 să achite dobânda de întârziere, ce constituie suma de 31,24 lei, precum și penalitatea pentru ultimele 182 zile în mărime de 3789,90 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 19 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul SRL „Felidrina”, în beneficiul SRL „Brokervam Service”, dobânda de întârziere în mărime de 31,24 lei, penalitatea în sumă de 486 lei, taxa de stat în sumă de 270 și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei, iar în total suma de 1787 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, a fost admis apelul SRL „Brokervam Service”, casată parțial hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

La 05.07.2017, SRL „Felidrina”, prin intermediul avocatului Natalia Ctitor, au declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de fond și instanța de apel la judecarea cauzei au admis încălcări ce au generat soluționarea greșită a pricinii, aprecierea probelor de către instanțele judecătorești a fost arbitrară și, prin consecință au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Felidrina”, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### **d i s p u n e:**

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Felidrina”, prin intermediul avocatului Natalia Ctitor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari